

2057

1. Beh. af Lovf. om Hærens Ordning.

2058

Europa. Dertil er det, at mine Forslag stræbe hen, det er dertil, det er nødvendigt, som jeg sagde dem, ikke alene at føre en god Politik, men ogsaa nødvendigt at gjøre os saa defensiv stærke, at der ikke kommer nogen Fristelse for Nogen til at komme og tage os. Det er det, vi maa erindre, mine Herrer! Indrette vi os paa den Maade, indrette vi os med Befæstninger paa de Stæder, der ere nævnte, er der ikke Noget, der kan friste Nogen; thi der er Ingen, der kan ønske at komme og tage dem, thi de kunne ikke flyttes andtsteds hen; men for os have de Betydning, fordi de give os Mulighed for at føre Forsvaret seigt og udholdende; de kunne forhindre, at vi hurtig og uden Varsel vinges til en ydmygende Fred. Det er den Betragtning, jeg kommer til med Hensyn til Udgiftsspørgsmaalet. Det maa indrømmes, at det kan være tungt og haardt for Landet at give de mange Penge, men vi have ikke Raad at lade være at skaffe os den Livsassurance, som et ordentligt og dygtigt Forsvarsvæsen er for Landet.

Jeg har, mine Herrer, for 2 Aar siden foreslaaet Forslag, der gik i den Retning, jeg antydede for Dem. Jeg gjorde det i sin Tid i det Haab at kunne gjøre det med Nytte, og jeg gjorde det — skøndt det er sagt om Forslaget, at det ikke var tilstrækkelig fuldstændigt — paa en saadan Maade, at det indeholdt Alt, hvad der behøvedes til Sagens Overveelse. Der var nemlig fuldstændige Oplysninger om, hvad der skulde udføres, hvad det kostede, hvad det vilde koste til aarlig Vedligeholdelse, og alle de øvrige Oplysninger, var det filltet de Bedkommende i Udfigt at kunne faae, saasnart det ønskedes. Jeg fandt det naturligt og hensynsfuldt at stille mig lige over for det høie Thing, for hvem jeg var ukendt, paa en saa fordringsløs og bedstehen Maade som muligt. Jeg gjorde derfor udtrykkelig opmærksom paa, at jeg ikke paastod, at hvad jeg foreslog, i og for sig var det Bedste; om det end var det Bedste efter min Overbevisning, erklærede jeg mig dog strax villig, ikke alene til at høre de Herrer, men endog villig til paa hvilken som helst Maade at overveie Sagen sammen med de Herrer, fordi det gjaldt om for Landet at naae det bedste Resultat, hvad enten det var den Enes eller den Andens Anskuelse, der seirede. Nu er det ganske vist sagt af et æret Medlem, — thi jeg antager, at han sigtede til mig — at, for at en Plan skulde gaa igjennem, maatte den ikke blot være apasset efter vore Kræfter, ikke alene være hensigtsmæssig, men den maatte ogsaa føres frem med Overbevisningens Styrke.

12te December.

Det blev sagt af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojzen). Jeg kan nu kun sige Dem, mine Herrer, at jeg har en bestemt og stærk Overbevisning om, hvad jeg anser for det Rette. Om det lykkes mig at fremsføre det for de Herrer paa en saadan Maade, at De ogsaa faae Indtryk af Overbevisningens Styrke, — ja, mine Herrer, det er vel afhængigt af min Cone, men det er ogsaa afhængigt af et andet Moment. Der er et gammelt Ordprog, som siger, at det, som ses, afhænger af Øinene, som se det; men man kan ogsaa sige, at det, der høres, afhænger af de Øren, der høre det, og putter man Bomuld i Ørerne, naar en Mand taler høit, saa er det ikke fuldstændig sandt, naar man siger: denne Mand kan ikke tale høit. Jeg tror nu at have Ret, naar jeg siger, at der fra mange ærede Medlemmers Side blev puttet Bomuld i Ørerne, og at de ikke vare tilbøjelige til at høre mig. Jeg skal ikke gaa nu ind i Detailler; jeg har tilstrækkeligt af dem paa rede Haand, men jeg skal ikke fremsføre dem, thi det er ikke det, som her egentlig er det Afgjørende. Jeg skal kun udtale, at jeg har en bestemt Fornemmelse af, at man ikke havde Tilbøjelighed til at høre paa mine Forslag. Ærede Medlemmer vide, at jeg aldrig har sigtet og sigter Dem heller ikke for Mangel paa Jædelandskjerlighed, fordi de have andre Anskuelser end jeg. Jeg sigter Dem ikke for Mangel paa Alvor; thi jeg er overbevist om, at De handle efter bedste Overbevisning; men det kan ikke nytte at skjule det Faktum, at Deres Anskuelser og mine vare grundforskjellige. De betragtede det som berettiget — det er Deres Sag at forsvare det, jeg respekterer altid Andres Ret til at danne sig Anskuelser, selv om jeg end ikke kan hylde eller billige dem — at de politiske Spørgsmaal, som dengang forhandlede, og som nærmest gik ud paa Dnsket om at fjerne en bestemt Regjering, bleve behandlede fremfor alle andre. De faae i Begivenhedernes Udvikling en Sygdom, et indre Uheld for Landet, som de mente at burde kure det for. Jeg faae Faren ganske andtsteds; jeg faae Faren deri, at Landet, mine Herrer, ikke alene kan dø af indre Kræfftsade — hvad der dog, Gud ske Lov, hænder sjældent — men ogsaa — og det har viist sig altfor ofte i den nyere Tid — ved ydre Vold, og derfor betragtede jeg Forsvarsvæsenets lykkelige Ordning ikke i og for sig som et større Spørgsmaal end alle andre — thi jeg respekterer fuldstændig Storheden af saa mange andre Spørgsmaal, der ere dragne frem — men som det Spørgsmaal, der var det mest